

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XLIX De laude & qualitate obedientiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER SECVNDVS.

obedire desiderant. Caput XLVIII.

Qui fideliter & pure deum diligit, & cert^o est de retributione dñi, nec sufficere sibi putat ea quæ iniunguntur, sed semper augmenta operis quærit, & maiora quæ iniunguntur desiderat & exoptat, etiã si supra vires esse videat quod facit, nec aliquñ securus est tanquàm opere expleto, sed ecōtrario sollicitus est & anxius tanquàm qui nihil dignū p̄ceptis euangelicis ægerit, memor illius dominici sermonis dicē- *Luc. 17.*
 tis: Cum autē feceritis omnia quæcunquē p̄cepi vobis, tunc diceris, serui inutiles sumus, quod debuim⁹ facere, fecimus.

De laude & qualitate obedientiæ.

Caput XLIX.

Sola namquē virtus est obediētia, quæ virtutes cæteras menti inserit, insertasquē custodit. Vnde & prim⁹ homo p̄ceptū quod seruaret, accepit, cui se si vellet obediens subdere ad æternā beatitudinē sine labore perueniret. Hinc Samuel ait. *1. Re. 15.*
 Melior est obedientia quæ victimæ & auscultare magis quæ offerre adipem arietū. Obedientia quippe victimis iure p̄ponitur, quia per victimas aliena caro, per obedientiā vero voluntas propria mactatur. Tãto igitur quisque deū citius placat, quãto ante eius oculos repressa arbitrii sui superbia, gladio p̄cepti se immolat. Sed quia nonnunquã nobis huius mūdi prospera, nonnunquã vero iubent aduersa, sciendū summopere est, quod obediētia aliquñ, si de suo habeat aliquid, nulla est, aliquãdo autē si de suo aliquid non habeat, minū

f ij

HAY. DE VARIET. LIB.

ma. Nam cum huius mundi successus precipitur, & cum locus superior imperatur, is qui ad percipienda hæc obedit, obedientiæ sibi virtutē euacuat, si ad hæc etiã ex proprio desiderio anhelat. Neq; em̄ se sub obedientia dirigit, qui ad percipiēda huius vitæ prospera, libidini propriæ ambitiois seruit. Rursum cū mundi despectus precipitur, cum probra adipisci & contumeliæ iubentur, nisi hæc ex semetipso animus appetat, obedientiæ meritū sibi minuit, quia ad ea quę in hac vita despecta sunt, inuitus nolensq; descendit.

Ah detrimentū quippe obedientia ducitur, cum mētem ad suscipiēda probra hui⁹ seculi nequaquā ex parte aliqua, etiã sua vota comitant. Debet ergo obedientia & in aduersis ex suo aliquid habere, & rursum in prosperis ex suo aliquid omnimodo non habere, quatinus & in in aduersis tanto sit gloriosior, quanto diuino ordine etiã ex desiderio iungitur. Et in prosperis tanto fit verior, quanto à presenti ipsa, quā diuinitus percipit, gloria funditus ex mente separat. Sed hoc virtutis pondus melius ostendim⁹, si cælestis patriæ duorum heroum memoramus. Moyses namq; cū in deserto oues pasceret à dño per angelū in igne loquente vocatus est, vt eripiendæ om̄i Israëlitæ multitudini p̄ffert. Sed quia apud se mente humilis extitit, oblatā protinus tanti regiminis gloriã expauit, moxq; ad infirmitatē patrociniū recurrit, dicens: Obsecro dñe non sum eloquēs, ab heri em̄ & nudiuſter

Exo. 4.

cius, ex quo cœpisti loqui ad seruū tuum tardioris & impeditioris linguæ factus sum, & se postposito alium deposcit dicēs: Mitte quē missur⁹ es. Ecce cū au-

LIBER SECVNDVS.

toritate linguæ loquitur, & ne tantæ regiminis præ-
 tem suscipiat, elingue se esse causatur. Paulus quoque Gal. 2.
 diuinitus fuerat admonitus, quod Hierosolymam ascen-
 dere deberet, sicut ipse Galatis dicit: Deinde post an-
 nos quatuordecim iterum ascendi Hierosolymam, assum-
 pto Barnaba & Tito. Ascendi autem secundum reuelationem.
 Isque in itinere cum prophetam Agabum reperisset quan-
 ta se aduersitas in Hierosolymis maneret, audiuit. Act. 21.
 Scriptum quippe est. Virum cuius hæc zona est, sic alliga-
 bunt in Hierusalē Iudæi. A Paulo autem protinus respondet.
 Ego non solum alligari sed & mori in Hierusalē para-
 tus sum pro nomine Iesu. Neque enim preciosiores facio ani-
 mam meam. Perceptio igitur reuelationis Hierosoly-
 mam pergens aduersa cognoscit, & tamen libenter appetit.
 Audit quod timeat, sed ad hæc ardentior anhelat. Moy-
 ses itaque ad prospera de suo nihil habet, quia precibus
 renititur ne Israëliticę plebi præferatur Paulus aduersa
 etiam ex suo voto ducitur, quia malorum imminentium co-
 gnitionem percipit, sed deuotione spiritus etiam ad acriora
 feruescit. Ille presentis præteritis gloriam deo iubente volu-
 it declinare. Iste deo aspera & dura spondente se stu-
 duit ad grauiora præparare. Præsertim ergo utrorumque
 ducum infracta virtute, instituimus ut si obedientię pal-
 mam apprehendere veraciter nitimur, prosperis huius
 seculi ex sola iussione, aduersis autem etiam ex deuotione mi-
 litemus. Sciendum vero est nunquam per obedientiam ma-
 lum fieri, aliquando autem debet per obedientiam bonum, quod agi-
 tur intermitteri. Neque enim mala in paradiso arbor exti-
 tit, quam deus homini, ne contingeret, interdixit. Sed ut
 per melius obedientię meritum homo bene conditus

HAY. DE VARIET. LIB.

crefceret, dignū fuerat, vt hūc etiā à bono phiberet, q̄tinus t̄ato verius hoc q̄d ageret virt⁹ eēt, quāto & à bono cessās autori suo se subditū humili⁹ exhiberet.

De opere manūū Cap. L.

OPortet em̄ militē Christi operari manibus suis, ita vt quibuslibet varijs officiorū artibus, laboribusq; studiū suum impendat, sequens loquentē Apostolū qui dicit: Neq; panē grat; māducauimus, sed in labore & fatigatione nocte & die laborantes. Et iterū. Qui non vult operari: non manducet. Per otium em̄ libidines & noxiarū cogitationū nutrimenta concrefcunt. Per laboris vero exercitiū vitia nihilominus elabunt. Patriarche namq; greges pauerunt, & gētiles philosophi sutores & sarctores fuerunt. Et Ioseph iustus, cui virgo Maria desponsata extitit, faber ferrareus fuit. Siquidē & Petrus apostolorū princeps piscatoris gessit officiū, & oēs apostoli corporale opus faciebant, vnde vitā corporis sustentabāt. Si igit̄ tantæ autoritatis homines, laboribus & operibus etiā rusticanis inseruierūt, quanto magis nos q̄s oportet non solū vitæ nostræ necessaria proprijs manibus exhibere, sed etiam indigentia aliorū laboribus nostris reficere, secundū Apostolū dicentē. Qui furabatur iam non furet, magis aut̄ laboret operando manibus suis, quod bonū est, vt habeat vnde tribuat necessitatē patientibus. Nam & idem beatus apost. Pau. ob hoc manibus suis operatus est, vt nobis operandi p̄beret exemplū. Ait enim inter cetera: Non q̄si non habuerimus potestātē, sed

1. Tes. 3.

Eodem

Eph. 4.

2. Tes. 3.